

[Sigsgaard.]

Og lad os så i øvrigt få aktieselskabsloven ændret, så vi kan få mere indsigt i det. Priserne på de ydelser, man kan få på servicestationerne, varierer kolossalt. Det har man tal for i Sverige, hvor prisen på samme slags batteri varierede fra 90 kr. til 190 kr. Hvordan er det i Danmark? Hvordan tages vi ved næsen her? Lad os få det undersøgt.

Hvad med reklameomkostningerne? Jeg fik forleden besked om, at en bestemt virksomhed, ganske vist uden for denne branche her, brugte 25 pct. af omsætningen på reklame. Hvordan er det i benzinbranchen? Lad os få det undersøgt. Hvordan er profitudviklingen, hvordan er beskatningen? Endelig burde det undersøges, hvilke særattaler de store udenlandske selskaber eventuelt kan have med offentlige myndigheder her i landet. Hvis der er sådanne særattaler, bliver det desværre nok svært at få det frem.

Lad mig til slut sige, at nu er der ikke meget at gøre. Regeringspartierne beskytter som sædvanlig de kapitalistiske selskaber imod forbrugernes interesser. Men det giver anledning til eftertanke, at selv om en meget stor del af tingets medlemmer ønsker en undersøgelse — bare en undersøgelse; der skal ikke træffes nogen beslutning — nægter man undersøgelsen, sådan forstod jeg ordførerne. Ministeren og regeringspartierne sagde smukke ord om de små selskaber, men sandheden er, at også myndighederne favoriserer de store selskaber på de smås bekostning. Også det skal jeg vende tilbage til; jeg skal dokumentere, hvad jeg her står og siger.

Ministeren og ordførerne kan slet ikke se nogen grund til at foretage en undersøgelse. Jeg kan trøste med, at de nok er de eneste, der ikke kan se det. Alle andre ved, at de store selskabers priser ligger højt over de smås. De ved, at selskaberne kun betaler meget lidt i skat; i mange år betaler mange af dem slet ingenting trods en omsætning på hundreder af millioner kroner. De ved, at selskaberne kan flytte deres overskud ud af landet ved at købe for dyrt fra moderselskaberne. De ved, at det koster os et valutatab på i hvert fald 100 mill. kr. om året, og de ved, at meget store millionbølber postes i helt overflødige servicestationer, medens langt mere nødvendige investeringer i skoler, sociale institutioner osv. må vente.

Og efter debatten i dag ved de også, hvem der her i folketinget forsvarede de forhold.

Johan Philipsen: Venstres ordfører, hr. Niels Andersen, er gået, og jeg skal ikke svare på hans vegne. Jeg skal oplyse, at jeg ikke optræder som advokat for de store monopoler, men jeg har vel i 15 år forsøgt på andres vegne at købe olie og deslige billigst muligt, og jeg er for tiden formand for et olieindkøbsselskab og et tanklager og har vist egentlig en relativt ordentlig baggrund for vurdering af prisniveauet for disse produkter her i landet og i de øvrige vesteuropæiske lande. I den anledning vil jeg gerne sige følgende:

Når man bruger udtrykket monopoler, er det med en vis begrænsning. Vi har de engelsk-amerikanske selskaber, vi har mulighed for at købe fra OK i Sverige, vi har mulighed for at købe fra det statsjede italienske selskab ENIT, vi har mulighed for at købe fra russerne og polakkerne. Det er rigtigt, når det er sagt af hr. Niels Andersen og fru Dagmar Andreasen, at prisniveauet på disse produkter her i landet sammenlignet med andre lande er lavere. Når hr. Poul Dam brugte udtrykket: de fastsætter de priser, som markedet kan bære, er det næppe rigtigt, for hvorfor skulle markedet ikke kunne bære lige så høje priser i Danmark som i de andre lande?

Opfordringen til handelsministeren er af en art, som ingen handelsminister i Danmark kan efterkomme. Jeg går da ud fra, at det stadig må være således, at danske myndigheder kun kan undersøge, hvad der foregår på dansk jord, og bestræbelserne for at frembringe det lavest mulige prisniveau — det er der enighed om — må altså gå på at understøtte den konkurrence, der foregår i verden.

Må jeg så i øvrigt om kritikken af olie-selskaberne sige, at efter min opfattelse er det således, at for ca. 10 år tilbage havde selskaberne relativt let ved at finansiere eftersøgningen efter olie overalt i verden af de årlige overskud. Det har de ikke haft nær så let ved i de senere år. Når man mener, at prisniveauet for olie er så exceptionelt højt, må jeg bede om, at man vil lægge mærke til, at udviklingen for den anden alternative energikilde, kullene — i mange år var det jo kul og olie, der fulgtes